

κυβέρνηση

κυβέρνηση, η, ουσ. [<αρχ. κυβέρνησις <κυβερνώ], η κυβέρνηση· η διοίκηση, η διαχείριση: «άμα δεν έχει καλή κυβέρνηση μια επιχείρηση, γρήγορα πέφτει έξω»·

- *έπεσε η κυβέρνηση*, έχασε την εμπιστοσύνη της Βουλής, έχασε την αυτοδυναμία της, ανατράπηκε: «μόλις ανεξαρτητοποιήθηκαν δυο βουλευτές, έπεσε η κυβέρνηση». (Λαϊκό τραγούδι: **οι κυβερνήσεις πέφτουνε** μα η αγάπη μένει)·

- *με καμιά κυβέρνηση*, κατηγορηματική άρνηση, ποτέ: «με καμιά κυβέρνηση δε θα τον βοηθήσω, γιατί είναι παλιάνθρωπος»·

- *ρίχνω την κυβέρνηση*, αποσύρω την εμπιστοσύνη που της παρείχα και την ανατρέπω: «η ανεξαρτητοποίηση δυο βουλευτών έριξαν την κυβέρνηση».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας